Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

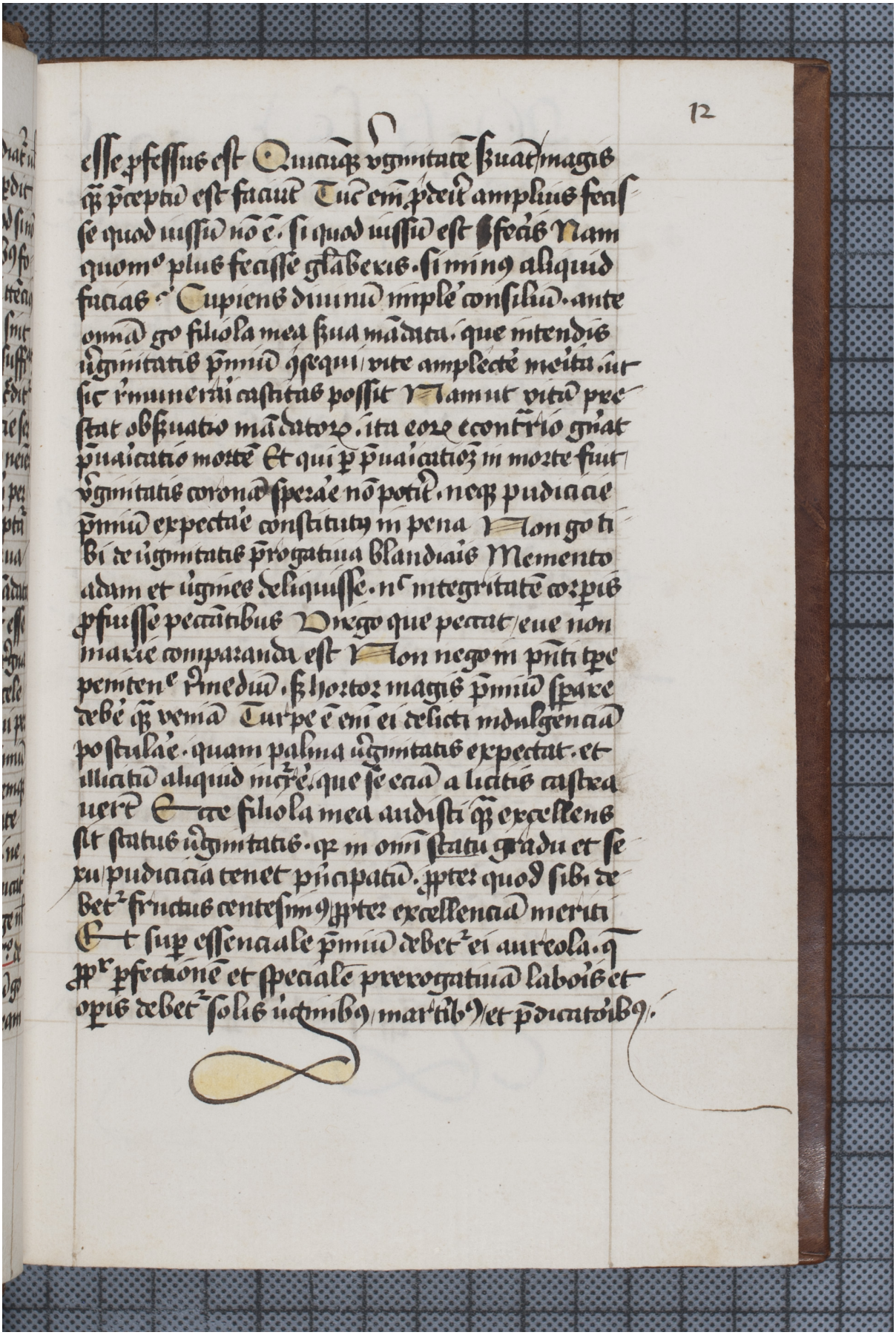

12

esse pfessus est Quicqꝫ vgmtate suat magis
qꝫ pceptu est suaue Tuc enim pdeit amplius fcas
se quod iussit nõ e. si quod iussit est fcas Nam
quom⁹ plus fcasse glaberis. si min⁹ aliquid
fucias Cupiens diuinu implẽ consiliu. ante
omnia go filiola mea sua mãdata. que intendis
ĩgmitatis pmiu qsequi vite amplectẽ meĩta. ut
sic ĩmunem castitas possit Nam ut vitiu pre
stat obsuatio mãdatoꝝ. ita eoꝝ econtrio grat
puaicatio mortẽ Et qui p puaicatiẽ in morte fuit
vgmtatis corona spẽdẽ nõ potit. neqꝫ pudicae
pmiu expectãe constituty in pena Non go ti
bi de ĩgmitatis progatiua blandiais Memento
adam et ĩgnes deliquisse. nc integritate corpis
pfiussẽ peccatibus Vnego que peccat eue non
marie comparandi est Non nego m pniti tpe
pemtenc ĩnediu. sz hortor magis pmiu spare
debẽ qꝫ vemia Cur pe ẽ enim ei delicti indulgencia
postulãe. quam palma ĩgmitatis expectat. et
illicitu aliquid mercẽ. que se eau a licitis austera
uerit Ecce filiola mea audisti qꝫ excellens
sit status ĩgmitatis. qꝫ in omni statu gradu et se
xu pudicicia tenet principatu. pter quod sibi de
bet fructus centesimus pter excellencia meriti
Et sup essencialẽ pmiu debet ei aureola. q
pr pfectione et specialẽ prerogatiua laboris et
opis debet solis ĩcrimibus martiribus et pdicatoribus.